

ПРОЛІТАРІ ВСІХ РАЙОНІВ ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

№ 139 (1463).

ВІВТОРОК

23

ЛИСТОПАДА

1971 р.

Ціна 2 коп.

У президії Академії наук УРСР

ПРО ПІДСУМКИ ПРОВЕДЕННЯ ДНІВ НАУКИ В КІРОВОГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Президія Академії наук Української РСР під головуванням президента Академії наук академіка Б. Є. Патона обговорила на своєму засіданні підсумки проведення 4-9 жовтня 1971 року Днів науки в Кіровоградській області.

З інформацією про участь вчених Академії наук УРСР в Днях науки на Кіровоградщині виступив віце-президент Академії наук республіки академік І. К. Білодід, який очолював делегацію вчених.

Президія Академії наук схвалила проведення вченими республіки роботу по пропаганді досягнень науки серед широких верств трудящих Кіровоградської області.

Враховуючи прохання Кіровоградського обкому КП України та виконкому обласної Ради депутатів трудящих про надання допомоги в науковій розробці та обґрунтуванні ряду корінних питань перспективного розвитку продуктивних сил області, президія Академії наук УРСР доручила:

— раді Академії наук республіки по вивченню продуктивних сил Української РСР розробити прогноз основних показників розвитку народного господарства Кіровоградської області до 1980 року і зокрема прогноз розвитку будівельної індустрії області;

— відділенню фізико-технічних проблем матеріалознавства та відділенню фізики Академії наук УРСР обговорити пропозиції членів-кореспондентів Академії наук республіки Б. О. Мозгана, М. Т. Шпака, докторів фізико-математичних наук В. Л. Вінецького та І. М. Дикмана — учасників Днів науки на Кіровоградщині і накреслити конкретні заходи по посиленню зв'язків установ відділень з інститутами і підприємствами Кіровоградської області, надання

допомоги в підготовці кадрів науковців, впровадженню нових технологічних процесів на промислових підприємствах області, обладнанню їх наукових лабораторій тощо;

— відділенню хімії і хімічної технології Академії наук УРСР розробити наукові рекомендації щодо оптимальних варіантів використання корисних копалин області, зокрема горючих сланців Бовтиського родовища як хімічної сировини чи як палива;

— Інституту кібернетики Академії наук УРСР надати методичну допомогу в організації роботи обчислювального центру, будівництво якого завершується в м. Кіровограді, а також у підготовці до впровадження автоматизованих систем управління в найважливішій галузі народного господарства області.

Віце-президентом Академії наук УРСР академіком А. А. Смирнову і В. С. Гутірі доручено підготувати пропозиції про колективні установ Академії наук УРСР, яким будуть вручені вимпели від працівників промисловості і сільського господарства Кіровоградської області за ефективне впровадження у виробництво досягнень науки, передані вченим трудящими області під час Днів науки.

Президія Академії наук УРСР висловила подяку партійним і радянським організаціям Кіровоградської області за надання можливості вченим Академії наук ознайомитися під час Днів науки із станом розвитку народного господарства, з життям і працею трудящих області, їх боротьбою за здійснення накреслених XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, планів і соціалістичних зобов'язань 1971 року — першого року нової п'ятирічки і за високу організацію проведення Днів науки.

У ПЕРВИННИХ комсомольських організаціях області завершуються звіти і вибори. В ході звітно-виборної кампанії відбувається поліпшення якісного складу комсомольського активу. Членами комітетів комсомолу, групкомсоргами, секретарями комсомольських організацій обираються найактивніші юнаки і дівчата, які добре зарекомендували себе на виробництві і в громадській роботі, в навчанні. Значна частина з них — молоді комуністи і кандидати в члени партії.

Комсомольським ватажкам одразу після обрання потрібно озброїти знаннями і практичними навичками, необхідними для

т. ін., ватажки молоді мають знайомитися з новинками в практиці комсомольської роботи, із завданнями на конкретний відрізок часу.

В обласній комсомольській організації є чимало прикладів хорошої постановки навчання комсомольських ватажків.

Так, Кіровоградський міський комсомол кожний перший і третій числа місяця проводить наради секретарів комсомольських організацій, на яких оголошуються останні постанови обкому комсомолу, ЦК ЛКСМУ, даються напрямки роботи, пропозиції.

Хороший досвід навчання

ський, Новоукраїнський та ряд інших райкомів комсомолу. На високому рівні відбулось, наприклад, практичне заняття секретарів комсомольських організацій колгоспів по проведенню Ленінського уроку на базі комсомольської організації колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. Значну методичну допомогу подає комсомольським обранцям однієї з шкіл комсомольського активу при Вільшанському райкомі ЛКСМУ.

НАВЧАННЯ комсомольського активу, так само як і будь-який інший напрямок роботи міському або райкому комсомолу, не терпить формалізму і шаблону. На жаль, ще не вирішилися випадки, коли окремі комітети комсомолу проводять навчання активу безсистемно, не цілеспрямовано, без врахування різних категорій активістів. Окремі семінари носять інколи характер нарад по обміну досвідом проведення тих чи інших заходів. Часто-густо з поллю зору міським, райкомів комсомолу випадають групкомсорги, члени цехових бюро і комітетів комсомолу первинних організацій.

III пленум ЦК ВЛКСМ зобов'язав комітети комсомолу всебірно поліпшувати підбір, розстановку, навчання і виховання комсомольських кадрів і активу, постійно готувати резерв кадрів перш за все з числа іракців робітників і колгоспників, молодих спеціалістів, навчати комсомольський актив диференційовано, з урахуванням профілю первинних організацій, досвіду активістів і характеру їхніх доручень. Робота з комсомольськими кадрами і активом, підкреслювалось у постанові пленуму, повинна розглядатися як вирішальний фактор поліпшення всієї діяльності первинних комсомольських організацій.

З цього і треба виходити міським і райкомам ЛКСМУ, розробляючи перспективні плани навчання комсомольського активу. Ростити і виховувати ідейно загартованих, добре підготовлених до виконання організаційських функцій ватажків молоді — чи не одна з найперших і найважливіших їх турбот.

ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР

роботи з молоддю. А для цього міським, райкомам комсомолу потрібно удосконалювати систему навчання активу, добиватися підвищення її оперативності і дієвості. В процесі навчання комсомольський активіст повинен глибоко вникнути в марксистсько-ленінську теорію, в суть явищ суспільного життя і аналізувати їх з класових позицій, оволодіти теорією і методикою комуністичного виховання. Він повинен таном оволодіти навичками організаторської і пропагандистської роботи.

Організуючи інструктивно-інформаційне навчання, райкоми, міським ЛКСМУ повинні допомогти комсомольським активістам одержати мінімум знань, необхідних для початку їх діяльності, усвідомити коло проблем і питань, які їм доведеться розв'язувати в ході виконання своїх почесних і відповідальних доручень. В процесі оперативно-інформаційного навчання, яке повинне плануватися райкомом і міським комсомолом щоквартально і яке передбачає проведення нарад, днів комсомольського активіста, групкомсорга, секретаря і

комсомольського активу накопичив Олександрійський міський комсомол. В кабінеті комсомольської роботи при міськомі збираються на семінари окремі секретарі комсомольських організацій підприємств, навчальних закладів, торгівлі і т. ін. Щомісячно в первинних організаціях відбуваються семінари групкомсоргів.

Сім семінарів секретарів комсомольських організацій провів цього року Бобринецький район комсомолу, з них два — одинденних, чотири — дводенних і один — триденний. На семінарах виступали секретарі районного партії, спеціалісти сільського господарства, працівники райвійськомату, прокуратури і відділу внутрішніх справ. Кращі секретарі обмінювалися досвідом роботи. На дододенних семінарах проводилися спортивні змагання. А під час триденного семінару, який відбувся на базі військово-спортивного табору, секретарі комсомольських організацій ознайомилися з основами військової справи, наприклад, як правильно стріляти з бойової зброї.

Серйозну увагу навчанню комсомольського активу приділяють Новомиргородський, Голіванівський, Новгородків-

У Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР

Президія Верховної Ради СРСР видала Указ, згідно з яким у Радянських Збройних Силах замість Інституту військово-службової надстрокової служби запроваджується Інститут прапорщиків і мічманів. Для цієї категорії військовослужбовців установлено військові звання: в Радянській Армії, берегових частинах і авіації Військово-Морського Флоту, прикордонних і внутрішніх військах — прапорщик, а на кораблях, суднах, у берегових частинах бойового забезпечення Військово-Морського Флоту і морських частинах прикордонних військ — мічман.

Для старшин кораблів, суден, берегових частин бойового забезпечення ВМФ і морських частин прикордонних військ замість військового звання мічман встановлюється військове звання головний корабельний старшина.

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР Рада Міністрів Союзу РСР затвердила положення про проходження військової служби прапорщиками і мічманами.

Указ про прапорщиків і мічманів Збройних Сил СРСР вводиться в дію з 1 січня 1972 року.

(ТАРС).

ТУРБОТА — ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ

III СЕСІЯ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

Як уже повідомлялося в пресі, відбулася третя сесія обласної Ради депутатів трудящих тринадцятого скликання.

З доповіддю «Про заходи по дальшому збільшенню виробництва, розширенню асортименту і поліпшенню якості товарів народного споживання на підприємствах області» виступив голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошівський. Доповідач підкреслює, що ця справа має бути в центрі уваги всіх місцевих Рад, які повинні посилити роботу по підбиранню кадрів на підприємствах місцевої промисловості, сільського та інженерно-технічних кадрів на підприємствах розгладати питання збільшення виробництва і розширення асортименту високоякісних товарів народного споживання.

В обговоренні доповіді взяли участь голова Кіровоградського міськвиконкому Б. Г. Тоновий, начальник облуправління місцевої промисловості М. О. Жердін, голова Світловодського міськвиконкому В. С. Усенко, голова Олександрійського міськвиконкому І. В. Дробот, голова колгоспу імені Леніна Знаменського району В. В. Гуртовий, начальник обласного управління торгівлі В. О. Лимар та інші.

В роботі сесії взяли участь і виступили з промовою другий секретар обкому КП України Д. П. Мансименко.

Учасники сесії ухвалили відповідне рішення.

Комсомолка Людмила Луцька працює малювальницею на Світловодському керамічному заводі. Вона успішно оволоділа «секретом» розпису ангобами.

На фото: Людмила ЛУЦЬКА за роботою.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

Комсомолка Валентина ЖУЛИНСКА обрала для себе почесну професію тваринника. Вона працює на відгодівлі молоддня великої рогатої худоби в колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Діагона добивається 900—1000 грамів щодобового приросту ваги однієї голови (а всього на догляді Валентини 50 голів).

Фото В. КОВПАКА.

СЛУЖБА КОМСОМОЛЬСЬКИХ НОВИН РОБІТНИЧА ТВОРЧІСТЬ

Комсомольсько-молодіжній бригаді слюсарів-силадальників заводу «Славважмаш» м. Слов'янська, Донецької області, яку очолює молодий комуніст Григорій Ульянов, вручено вимпел ЦК ВЛКСМ. Цей колектив комуністичної праці виконав восьму п'ятирічку за три з половиною роки, а план першого року нової п'ятирічки завершив до дня народження Ленінського комсомолу.

(РАТАУ).

Йдуть звіти і вибори

КОЖЕН ЗНАЄ, що навчальний заклад — тимчасова сходинка у житті, це, власне, лише підготовка до життя тривалого, постійного, накопичення потенціальної енергії, котра згодом, по закінченні періоду накопичення, сторицею буде віддана Батьківщині. І свідомі учні машинобудівного технікуму того, що потім не зможуть нічого віддати, коли не візьмуть усього зараз, не збагатяться тим, чим багата кожна лекція чи година практики. А, виробивши таке ставлення до навчання, мають його за дуже відповідалний труд. Заздалегідь обмовимось, йдеться про масу учнів машинобудівного технікуму, з якої, на превеликий жаль, виділяються, і виділяються частенько, антиподи узагальненого образу.

А загальний образ головними своїми рисами справляє враження молодого людини, здатної у наполегливості досконало оволодіти мінімумом знань, необхідних для забезпечення дорученої самостійної роботи.

Комсомольська організація технікуму, нараховуючи близько двох тисяч чоловік, кількісно займає перше місце в області. Її комітет аж ніяк не формально користується правами райкому, домагаючись певних наслідків у виховній діяльності. Успішність учнів, хоч ще й не стала стопроцентною, виявляє тенденцію до зростання. Та серед неvestigуючих, за підсумками минулого року, 2,8 процента учнів.

Сьогодні ми не можемо категорично вимагати від кожного відповідного навчання. Попри індивідуальності особливості особистості, є ще й різниця у житлово-побутових та культурних умовах, котрі якоюсь мірою зумовлюють строкатість оцінок. Враховуємо, отже, відносність. І тут помічаємо, що в сфері громадській, у спорті, художній самодіяльності майбутні машинобудівники відносно краще проявили себе. Справедливо зауважували на зборах, без спорт-

сменів технікуму жодні змагання не обходяться, спортсмени технікуму, як правило, відвоюють найбільше призових місць. Гарзди супроводжують будівельні заходи, щоразу по закінченні третього семестру вони привозять багаті трофеї у вигляді грамот, подяк та інших відзнак.

Але ж... 2,8 процента. Але ж... відчислення з технікуму за неупішність і порушення норм поведінки у такій кількості, що за рік можна скомплектувати не одну

ЧИ ДОЖЕНЕ «ТРІЙКА» «П'ЯТІРКУ»?

групу з виключених. Але ж... не одиницями потрапляють юнаки до виверзника (а юнаки недавно закінчили середню школу чи й восьмичку і ледве встигли одержати паспорт).

Жоден більш-менш серйозний поганий вчинок, скоєний учнем, не минає безкарно. Та стає очевидним, що замало одних адміністративних заходів, що піднімати ними виховну роботу комітету комсомолу, всієї комсомольської організації малоефективно, почасти шкідливо.

Комітет комсомолу вніс значну частку у боротьбу за високу успішність, добре поведінку учнів у технікумі та поза ним. Були створені академічні комісії, «Екран успішності» підтримує відстаючих, певний вплив справляють збори, засідання та інші заходи. І все ж дехто понині носить тягар академічної заборгованості, а справою трьох учнів зайнялися органи охорони порядку.

Правду кажучи, не густо було критичного аналізу на конференції, хіба що звітна доповідь секретаря комітету Віктора Шевченка тяжіла до нього. Та, мабуть, слід швидше говорити про самокритику, бо з рядових комсомольців делегатів виступив лише один, інші — групкомсори, члени коміте-

ту — зрідка калялися у власних помилках, частіше звітували за групу, не вдаючись до узагальнень, неодмінно бажали новообраними... Виступ члена комітету комсомольської організації технікуму Миколи Бондаренка містив єдину фразу, що викликала гучний сміх у залі: «Бажаю новообраному комітету всього найкращого».

Признаюся, тут наші побажання повністю співпадають. Проте цим не обмежимося. Заслугує уваги докір, повторений кількома: бракує активності навіть тим, хто числиться в активістах. Групкомсори порушують комсомольську дисципліну, нема системи у проведенні зборів, заперла робота школи молодого лектора і гуртків політосвіти. Нелад у змаганні між групами, курсами, відділеннями, гласність його

притухла і результативність не піднялася до бажаної.

На конференцію, безперечно, делегували кращих із кращих. А що й вони не досить гаряче обговорювали рік свого життя, то можна судити про рівень активності в групах. Там не прийнято заслуховувати на зборах звіти комсомольців, брак вимогливості знижує почуття персональної відповідальності. Замало, так би мовити, профілактики, і адміністрації, хоч не хоч, доводиться вдаватися до крайніх заходів.

Відомо, який добрий вплив на розвиток ініціативи, творчості справляє виконання доручень. Це найліпший засіб для того, щоб позбутися інертності деякої частини молоді. Проте й з цього способу комітет комсомолу користується мало.

Ми не випадково наголошуємо на необхідності вчити кожного комсомольця машинобудівного технікуму вершити справами колективну. Адже кожен з них — потенційний командир виробництва і має в технікумі освоїти не лише спеціальність, а й мистецтво керувати.

І. БЕЗДІТНИЙ,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.

БОЙОВИЙ АВАНГАРД

● ЗРОСТАННЯ КЕРІВНОЇ РОЛІ ПАРТІЇ В ЖИТТІ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ — ОБ'ЄКТИВНА ЗАКОНОМІРНІСТЬ БУДІВНИЦТВА КОМУНІЗМУ

ОДНІЄЮ з важливих закономірностей будівництва соціалізму і комунізму є зростання керівної ролі Комуністичної партії як вищої форми політичної організації робітничого класу, як авангарду всіх трудящих. Ця проблема є складовою частиною загального питання про місце і роль марксистсько-ленінської партії в класовій боротьбі пролетаріату, в революційному русі трудящих проти капіталізму і всіх інших форм експлуатації і гноблення, в боротьбі за соціалістичне перетворення суспільства, за перемогу комунізму.

Зростання ролі КПРС на сучасному етапі комуністичного будівництва не можна розглядати як явище, властиве лише цьому періоду. Всього більш як піввіковий шлях розвитку ленінської партії — це яскраве свідчення посилення її впливу на маси, зростання ролі в революційному перетворенні суспільства.

В ролі боротьби за повалення царизму, підготовки перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції Комуністична партія оплесно вела за собою переважну більшість робітничого класу і широкі маси напівпролетарської маси міста і села. Під керівництвом партії в нашій країні отілена в життя перша фаза комунізму — соціалізм, а тепер партія веде радянський народ до вищої фази комунізму. Політична програма дальшого розвитку нашої країни, глибоке теоретичне обґрунтування практичних комуністичних будівництва, зокрема проблеми дальшого зростання керівної ролі партії в житті радянського суспільства, чітко подані в документах XXIV з'їзду КПРС. Питання про керівну

роль Комуністичної партії, говориться у Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їзду партії, — одне з корінних питань революційного руху, будівництва нового суспільства. Сьогодні воно стало вузловим пунктом боротьби між марксистами-ле-

нінцями і представниками різних форм ревізйонізму».

Гостра ідейно-політична боротьба навколо ленінського вчення про керівну роль Комуністичної партії органічно пов'язана з тими глибокими перетвореннями, які складають зміст епохи переходу від капіталізму до комунізму у всесвітньому масштабі, з тими складними завданнями, які стоять в боротьбі за соціалізм і комунізм в кожній окремішій країні, з розвитком світової системи соціалізму в цілому. Запеклість атак ворогів марксистсько-ленінізму на керівництво Комуністичної партії пояснюється тим, що без цього керівництва неможливо ні утримати скільки-небудь подожений час диктатуру пролетаріату, ні будувати соціалізм і комунізм. В. І. Ленін відзначав, що дрібна передвижка влади від Комуністичної партії неминує означати сходинку, мостик до реставрації капіталізму. Як відзначала угорська газета «Несабдашаг»: «Соціалізм, але без партії», «Раді, але без комуністів» — це і є лозунги контрреволюції на протязі півстоліття...» Загострення ідеологічної боротьби на сучасному етапі, активізація підступів імперіалістичної реакції зробили завдання викриття різних антиленінських поглядів на роль Комуністичної партії ще більш невідкладним. XXIV з'їзд КПРС підкреслив у своїй Резолюції, що боротьба з антикомунізмом і антирадянщиною, а також проти правого і «лівого» ревізйонізму, націоналізму, як і раніше, лишається важливим, актуальним завданням.

ЯКЩО АНТИКОМУНІЗМ виступає відкрито проти вчення марксистсько-ленінізму (фальсифікує політику і цілі Комуністичної партії, переслідує все передове і революційне), то ревізйоністи, залежно від обставин і умов, спекулюють або на необхідності «творчого розвитку» марксистсько-ленінського вчення, або на збереженні «вірності» його положенням. Насправді сучасний ревізйонізм «засвоює» ідеї різних антиленінських течій, які свого часу зазнали краху у відкритих сутичках з марксистсько-ленінізмом, і з їх допомогою намагається проникати в середину комуністичних партій з метою нав'язати їм свою лінію, використовуючи прояви ідейної незрілості і догматизму. Ревізйонізм, учив Ленін, завжди означає політичну капітуляцію перед труднощами, перед класовим противником, відступ з пролетарських позицій, підміну марксистсько-ленінізму буржуазними і дрібнобуржуазними концепціями. Ревізйонізм у теорії прокладає шлях опортуністичній практиці, намагаючись включити робітничий рух у капіталістичну політичну систему.

Події, які мали місце в різний час в ряді соціалістичних країн, зокрема в Угорщині в 1956 році і Чехословаччині в 1968 році, наочно викрили дійсну суть різних ревізйоністських концепцій, які перекручували марксистсько-ленінське вчення про роль Комуністичної партії. Ось чому боротьба з ревізйонізмом і опортунізмом була і залишається одним з важливих завдань марксистсько-ленінських партій.

П. Ю. Шелест у доповіді на XXIV з'їзді Компартії України говорив: «У своїй боротьбі проти марксистсько-ленінізму, країн соціалістичної співдружності, проти нашої ленінської партії і Радянської

держави з буржуазними ідеологами змагаються ревізйоністи і опортуністи різних майданів і відтінків. В. І. Ленін вчив нашу партію, що не можна успішно боротися проти імперіалізму, якщо не вести рішучої і безкомпромісної боротьби проти ревізйонізму і опортунізму».

Праві і «ліві» опортуністи все більше зминаються на ґрунті антирадянщини, антикомунізму, націоналізму, на ґрунті боротьби проти реального соціалізму. Внаслідок обмеженості буржуазного світогляду вони не можуть зрозуміти природи соціалістичного ладу, природи Комуністичної партії.

Американський буржуазний «теоретик» Брінклі, наприклад, заявляє, що установи на демократизацію радянського суспільства не має ніякого значення, оскільки «Комуністична партія займається ще більш панівне становище, ніж сьогодні». Він розглядає зростання ролі партії, як посилення панування КПРС над суспільством, як обмеження демократії.

В матеріалах XXIV з'їзду партії міститься теоретичне узагальнення процесу розвитку соціалістичної демократії. У повній відповідності з вказівкою В. І. Леніна про те, що джерело сили соціалістичної держави — в нерозривному зв'язку з масами, з'їзд підкреслив, що зміст соціалістичної демократії партія бачить у все більш широкій участі народних мас в управлінні державою, в керівництві господарським і культурним будівництвом, поліпшенні роботи державного апарату і посиленні контролю за його діяльністю. Цей процес, безумовно, нерозривно зв'язаний з підвищенням соціальної активності, політичної свідомості, духовної зрілості радянських людей, з поліпшенням роботи Рад депутатів трудящих, через які народ здійснює своє право господаря країни, з вдосконаленням форм і методів діяльності профспілок, комсомолу, інших громадських організацій, які проводять велику роботу по підвищенню комуністичної свідомості мас, виступають організаторами соціалістичного змагання, розвивають активність трудящих виробництва, техніку творчості робітників, допомагають трудящим виробляти навички управління державними і громадськими справами. Всемірне вдосконалення соціалістичної демократії, класова суть якої виражає корінні інтереси всього радянського народу, дальший розвиток творчої ініціативи мас — така магістральна політична

ЩОБ ЧЕКАТИ ІІ З НЕТЕРПІННЯМ

ЧИТАЧКА КОНФЕРЕНЦІЯ В М. ОЛЕКСАНДРІЇ

«Що скаже читач?»
Така думка виникає у журналіста кожного разу, коли його кореспонденція з'являється на газетній сторінці. Бо й справді, найвимогливішими і найсправедливішими суддями є її читачі.

Цього разу творчі працівники «Молодого комунара» зустрілись із молоддю міста Олександрії. Більше трьохсот робітників, студентів, учнів зібралось у залі Будинку культури електро-механічного заводу, щоб поговорити про своє молодіжне видання — газету «Молодий комунар».

Є на перший погляд не зовсім помітний зв'язок між газетою і читачем. Щоденно до редакції надходять листи, в яких молодь ділиться своїми радощами і турботами, шукає відповідей на запитання, звертається по допомогу. Великою мірою «Молодий комунар» виконує побажання своїх читачів. Проте до газети пишуть не всі, а читають її майже п'ятдесят п'ять тисяч юнаків і дівчат. Що хотіли б вони бачити на сторінках газети?

Вячеслав Анянське, секретар комітету комсомолу індустріального технікуму:

— Часто доводиться зустрічати молодих людей, які не можуть правильно обрати майбутню професію. Цьому важливому питанню слід приділити якомога більше уваги. Потрібно піднімати проблемні питання, щоб кожен номер газети чекав з нетерпінням.

Н. Р. Баркар, старша піонервожата СШ № 13:
— Як би було цікаво учням, коли б газета проходила на своїх сторінках ігри та вікторини для піонерів. Нам, піонерським працівникам, хотілось би більше знати про роботу правоохоронних піонерських загонів області.

Валентина Дорош, учениця медичного училища:
— Учні середніх шкіл розповідають про своїх ровесників.

А. І. Кохан, викладач медучилища:

— В газеті дуже рідко трапляються огляди комсомольських сторінок в районних газетах. Допомогати у їх випуску — обов'язок обласного молодіжного видання.

Віктор Лобов, слюсар рудоремонтного заводу:
— Більше уваги молодіжним колективам! Внести на сторінки газети досвід виховання у молоді комуністичного ставлення до праці.

Передові колективи області виступили з починанням виконати п'ятирічку за чотири роки. За рахунок яких внутрішніх резервів буде виконане це зобов'язання? Досвід кращих виробничників варто виносити на сторінки газети з тим, щоб кожен юнак та дівчина переглянули свої можливості, підтримали патріотичний почин.

Тамара Тараненко, рабінтиця швейної фабрики:

— А як відпочиває молодь на інших підприємствах?

Багато теплих слів і багато слушних зауважень було зроблено на адресу редакції у виступах її читачів. Їх доповнили відповіді на анкету, яку провели працівники редакції під час зустрічі. Читачі запропонували цікаві теми, поділились кращим, що є у їхніх колективах.

Редактор «Молодого комунара» В. О. Потрібний розповів молоді про роботу газети, її журналістські будні, ознайомив з планами на майбутнє. Про роботу відділів готували творчі працівники редакції.

На фото: учасники конференції по газеті «Молодий комунар».

Газета має свій постійний актив дописувачів. Кращих позаштатних кореспондентів з гірничого міста — першого секретаря міськкому ЛКСМУ В. М'ясняніна, секретаря міськкому ЛКСМУ А. Грушу, викладача медучилища А. Кохана, секретаря комітету комсомолу електро-механічного заводу М. Анісімову, працівника міськрайонної газети В. Колеснікова — нагороджено почесними грамотами «Молодого комунара».

Ця тепла і ділова зустріч закінчилась виступами кіровоградських поетів — В. Юр'єва, Л. Народоного, В. Гончаренка.

Цього ж дня відбулись зустрічі працівників «Молодого комунара» з робітниками електро-механічного заводу та заводу підйомно-транспортного обладнання.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Питання про те, що відбувається в Пекіні, ось вже протягом кількох місяців не сходять з сторінок багатьох зарубіжних органів преси. Хоча китайські керівники продовжують старанно приховувати суть і причини подій, що мали місце в країні в останній період часу, повідомлення, які надходять з Пекіна, дані преси свідчать про наявність серйозної кризи в китайському керівництві.

У політбюро ЦК КПК, яке було сформовано на IX з'їзді в 1969 році, сталися, як це з

дають до складу політбюро ЦК КПК.

В нещодавно випущеному номері пенінського журналу «Хунці» піддано запеклій критиці «групу змовників і нар'єристів», які пролізли в партію. Хоч «Хунці» не називає ніяких імен, дипломати і журналісти в Пекіні переконали, що під «змовниками і нар'єристами» мається на увазі не хто інший, як Лінь Бяо. В цьому зв'язку пригадують долю Лю Шао-ці, який до «нульової революції» виступав як один з найважливіших прихильників Мао

ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В ПЕКІНІ

усього видно, значні зміни. Американський журнал «Тайм», посилаючись на джерела, що є в Китаї, твердить, що з 21 члена політбюро тепер активно діють тільки дев'ять, а з решти дванадцяти — шість повністю зникли з сцени після нерешливих подій.

Про глибину нової кризи в маоїстській верхівці свідчить вже той факт, що вона зачепила таких діячів, які досі вважались найближчими до Мао Цзе-дуна. Може йдуть насаперед про Лінь Бяо, який в статуті партії, прийнятому на IX з'їзді КПК, іменувався «ближнім соратником» Мао і «продовжувачем його справи».

У пресі вже повідомлялося, що в Пекіні зникли портрети Лінь Бяо, а його доповіді і промови вилучаються з продажу. В зарубіжних повідомленнях, які виходять з кіла Пекіна, говориться про те, що зараз по всій країні в Китаї відбуваються збори партійних працівників, на яких розповідають про «гріхи» Лінь Бяо, інформують про те, що він нібито «підняв руку» на Мао Цзе-дуна, намагався організувати військовий переворот в країні.

Останнім часом не виявляють активності на політичній арені начальники генштабу китайської армії Хуан Юн-шен і три його заступники, які вважались опорою Лінь Бяо, а також деякі інші представники армії, що ахо-

Цзе-дуна, а потім був оголошений «зрадником» і «штрейбрухером».

Зарубіжні інформаційні агентства наводять дані, які свідчать про те, що хвиля нових «чисток» поступово перекидається з Пекіна на провінціальні ланки партійно-державного апарату. Звертають, наприклад, увагу на те, що на політичній арені вже кілька місяців не з'являються керівники провінцій Цзянсу, Гуандун та деяких інших, які служили під командуванням Лінь Бяо.

Які ж причини виникли цією новою міжособистою боротьбою в китайському керівництві? Серед спостерігачів у Пекіні немає єдиної думки щодо цього. Проте більшість з них сходиться в одному: боротьба в пекінських верхах є відображенням загальної кризи маоїстського політичного курсу, ще одним свідченням дуже складного і напруженого становища в країні, новим доказом напівності серед китайських діячів серйозних і глибоких незгод у найважливіших питаннях внутрішньої і зовнішньої політики.

Відзначається, що корінні причини кризи, зв'язані з маоїстським політичним курсом, не усунуті і що обставина не можна не брати до уваги при оцінці подій, які нині відбуваються в Пекіні, і розвинути всієї обстановки в Китаї.

(ТАРС).

ліній руху радянського суспільства до комунізму.

ДЛЯ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ питання про роль партії — це не питання тактики, не питання про специфіку якогось етапу революційної боротьби. Це питання торкається основних теоретичних принципів вчення про роль і завдання робітничого класу в соціалістичному перетворенні суспільства.

Заперечуючи керівну роль робітничого класу в революційному процесі, ревизионісти разом з тим намагаються применшити і роль його партії в політичному житті сучасного суспільства, в боротьбі робітників за владу, за побудову соціалізму і комунізму.

Ревизионісти всеможливіми прийомами намагаються перетворити компартію з бойової класової партії, організатора революційної боротьби мас в дискусійний клуб, в місце розмов і обмірковувань, де втрачається здатність до ефективних революційних дій проти капіталістичного ладу. Ренегати типу Гароді у Франції, Фішера — в Австрії, діячі розкольницької групи «Маніфесто» в Італії та інші вимагають ліквідувати комуністичну партію у тому вигляді, в якому вона складалась і існують тепер, рекомендують відмовитись від єдиного партійного світогляду, тобто ідейної основи єдності і боєздатності партії. Вони твердять, що положення про значення і керівну роль партії прихищує роль народних мас і суверенітету народу, як на проперечить погляду на історію, як на процес, що розвивається по об'єктивних законах.

Всі ці грубі вимисли розраховані на те, щоб відомитись від матеріалістичної філософії, як основи пролетарського світогляду, відійти від класових позицій, від принципу партійності. Це ліній на ідейно-теоретичне розбродження партії робітничого класу і всіх трудящих. Але революційна партія робітничого класу тому і єдина, що вона єдиним голосом і єдиним напрямом веде пролетаріат і його союзників через всі труднощі і битви, через всі загрози історичного процесу до повалення капіталізму і побудови соціалізму. У всій своїй діяльності керується дією науковою теорією — марксизмом-ленінізмом, — що дає можливість правильно бачити свою політику, своєчасно ураховувати нові явища життя і знаходити відповідні рішення. Марксизм-ленінізм розглядає суспільний рух діалектично, як природно-історичний процес, що розвивається на основі об'єктивних законів, які зі своєю неминучістю і необхідністю

визначають загальну тенденцію розвитку всіх суспільних відносин, основний напрям в суспільному прогресі. Але ці закони проявляються не автоматично, самі по собі, а через практичну діяльність людей, їх боротьбу, зусилля. Строго науковий марксизм-ленінізм у тому і є, що він об'єктивну закономірність історичного процесу розглядає в нерозривному зв'язку з діяльністю людей, з активною боротьбою передових класів, їх організацій.

Рішуча боротьба проти антикомунізму, ревизионізму, догматизму і сектантства, зміцнення рядів партії на основі ленінських принципів і норм партійного життя, наукове керівництво партією радянським суспільством на основі марксистсько-ленінської теорії — умова успішної побудови комунізму.

НЕРОЗРИВНІ зв'язки КНРС з масами завжди були джерелом сили, непереможності партії, необхідною умовою здійснення її керівної ролі в боротьбі за побудову комунізму. XXIV з'їзд КНРС визнав за потрібне вдосконалити партійне керівництво всіма ділянками комуністичного будівництва, підвищувати рівень організаторської і політичної роботи в масах. В усій своїй діяльності партія спирається на самовіддану підтримку радянського народу. Нерозривна єдність партії і народу — найсильніша зброя нашого суспільства. Через це імперіалісти намагаються її послабити. З цієї метою їх ідейні прислужники перекручують ленінське вчення про партію, ленінські принципи партійного керівництва. Справа доходить до найгрубіших наклепів на КНРС, яку представляють як партію «еліти», відірвану від мас. З такою брехнею виступив професор історії університету в Буффало Карл Хуліак в опублікованій у США в 1967 році книзі «Радянські інститути». З ним солідаризується і професор з Оклахоми Томпкінс.

Достить навести лише деякі дані про соціальний склад КНРС, щоб спростувати всі ці домисли. До XXIV з'їзду КНРС в партії нараховувалось 14 455 321 комуніст, тобто 9 процентів дорослого населення країни. При цьому з трьох мільйонів, прийнятих в партію за останні п'ять років, більше половини складають робітники. Якщо на 1 січня 1956 року в партії робітників становили 32 проценти її складу, то на 1 січня 1966 року відповідно — 37,8, 16,2, 46,0, то на час відкриття XXIV з'їзду КНРС робітники становили

40,1 проценти, колгоспники — 15,1, службовці — 44,7 проценти. Питома вага робітників у складі Кіровоградської обласної парторганізації зросла з 32,2 проценти в 1965 році до 34,6 у 1970. XXIV з'їзд постановив, що треба і далі поліпшувати якісний склад партії на основі суворого індивідуального відбору. «Кожний комуніст, — говориться в Резолюції XXIV з'їзду КНРС, — повинен бути свідомим політичним бійцем, завжди і скрізь з достоїнством носити високі звання члена ленінської партії».

Будучи політичним авангардом усього радянського народу, ленінська партія неухильно додержується ленінського принципу демократичного централізму. При цьому вона слідує ленінській вказівці про надання всім комуністам реальної можливості активно брати участь в справі своєї партійної організації і партії в цілому. «...Всі справи партії, — підкреслював В. І. Ленін, — ведуться, прямо або через представників, всі члени партії, на рівних правах і без всякого виключення...»

Принцип демократичного централізму послідовно здійснюється в житті КНРС. Яскравим проявом демократичних принципів в житті партії, підвищення активності комуністів була звітно-виборна кампанія, яка пройшла перед XXIV з'їздом КНРС. В партійних зборах брали участь більше 90 процентів, а в обговоренні доповідей виступило понад 3 мільйони комуністів. В партійні органи всіх ступенів обрано 3,6 мільйона комуністів. Розвиток внутріпартійної демократії передбачає зміцнення партійної дисципліни, суворе виконання Програми і Статуту партії.

КЕРІВНА роль партії в будівництві комунізму полягає не тільки в розробці правильної політичної лінії, але і в перетворенні її в життя через первинні партійні організації — основи ланки партії. До XXIV з'їзду КНРС їх нараховувалось більше 370 тисяч.

Червневий Пленум ЦК КПУ України 1971 року обговорив питання про завдання по дальшому поліпшенню керівництва первинними партійними організаціями та піднесенню їх ролі у виконанні рішень XXIV з'їзду КНРС і XXIV з'їзду КПУ Ук-

раїни. Він визначив конкретні завдання партійних організацій на всіх ділянках комуністичного будівництва, підкресливши необхідність розвитку ініціативи і наполегливості в розв'язанні важливих питань господарського і культурного будівництва.

Партійні організації повинні повніше використовувати статутне право контролю діяльності адміністрації, глибоше аналізувати стан справ у колективах, оперативно усувати виявлені недоліки, постійно зміцнювати державну, виробничу і трудову дисципліну, вести рішучу боротьбу з вузьковидомчим, місцевим підходом до розв'язання господарських питань. Необхідно ідейно гартувати комуністів, поліпшити роботу політичних і теоретичних семінарів, посилити контроль за вивченням комуністами марксистсько-ленінської теорії.

Питання про роль КНРС — це одне з питань дальшого зміцнення світового комуністичного руху. Вірністю принципам пролетарського інтернаціоналізму завжди відзначалась КНРС. Братні комуністичні і робітничі партії, які брали участь в міжнародній нараді в червні 1969 року, високо оцінили особливу історичну роль КНРС і Радянського Союзу в світовому революційному процесі, визнали важливим своїм інтернаціональним обов'язком захист нашої партії і Радянської держави від нападів з боку всіх і всяких ворогів соціалізму. Братні партії відзначили також важливість для них матеріалів XXIV з'їзду КНРС, які передбачають зміцнення єдності світового комуністичного руху на основі принципів марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму, згуртованості всіх антиімперіалістичних сил в боротьбі за мир, свободу і соціальний прогрес.

Таким чином, і теорія, і історичний досвід, і сучасна практика свідчать про те, що успіх у виконанні завдань комуністичного будівництва у вирішальній мірі залежить від діяльності Комуністичної партії як керівної і направляючої сили радянського народу.

Комуністи нашої країни, комуністи всього світу розглядають вчення про партію, її роль як надійну основу успіхів кожної партії і всього світового комуністичного руху, в мобілізації сил робітничого класу, всіх трудящих для досягнення остаточної перемоги над капіталізмом, для перемоги комунізму.

Л. ЩИРЬКА,
кандидат історичних наук.

Під час святкування славного ювілею стародавнього міста на Волзі в гості до гостинців приїхали представники радянського мистецтва. Серед них лауреат Ленінської премії Людмила Георгіївна Зикина. Чимало в розвитку сучасної російської пісні зв'язано з іменем цієї чудової співачки. Дякуючи її високій майстерності, дивовижному по красі голосу, тонкому розумінню народного мистецтва російська пісня у виконанні Зикиної щоразу приносить радість слухачам. Зустрічі з такими акторами завжди дуже цікаві. Користуючись нагодою, ми попросили Людмилу Георгіївну відповісти на кілька запитань.

— Людмилу Георгіївну, ви співаєте і старовинні народні, і сучасні російські пісні. Чи не могли б ви відмітити якісь риси, що відрізняють творчість народної музики від російської радянської пісні сьогоднішнього дня?

— У вашому репертуарі дуже багато пісень радянських композиторів, але є, напевно, і найулюбленіші!

— Люблю співати пісні композиторів Пономаренка, Аверкіна, Фрадкіна, Пахмутової, що за-

«Ленін в серці народному» і «Поеторією». — Творчість Щедрина широко відома і в нашій країні, і за її межами як одного з кращих радянських композиторів. Чи не могли б ви сказати кілька слів про його ораторію і «Поето-

рянське мистецтво. Мені дуже хотілося б, щоб Щедрін написав ще щонебудь для мене, тому що ці два останні твори дали мені дуже багато. Вони послужили великою школою в удосконаленні співацької культури, збагатили мій досвід. Мені особливо приємно, що ораторія Щедрина «Ленін в серці народному» висунута на здобуття Ленінської премії.

— Останнім часом з'явилось досить багато естрадних обробок російської народної пісні. Часто зовсім змінюється її характер. Як ви ставитесь до таких інтерпретацій?

— Скажу прямо — я цього не схвалюю. Адже все це йде від наслідування Заходу. Нашій народній пісні не властиві ті ритми, в які її хочуть вмістити. Мені завжди буває дуже неприємно, коли я чую такі обробки, виникає почуття, що до народної пісні ставляться зневажливо. Адаже в пісні народу закладені глибокі його думки, почуття, переживання, ця пісня створюється і виконується серцем людини. Та й для чого переробляти пісню?

— І ще питання. Вас, напевно, чекають нові поїздки найближчим часом?

— Так, зараз я готуюсь до концертів у Канаді, де буду незабаром представляти радянське мистецтво.

Під час нашої розмови Людмила Георгіївна часто ніби поринає в себе, задумується. Адже пісня — найдорожче для неї, в ній її життя, її думки, її душа.

Творчий шлях співачки продовжується. Побажасмо Людмилі Георгіївній великих успіхів і удач в її подальшій роботі.

І. СМОЛІНА.

В ПІСНІ — ІЇ ДУША

БЕСІДА З ЛЮДМИЛОЮ ЗИКИНОЮ

воювали любов і визнання публіки. Подобаються мені самодіяльні автори. Нещодавно до мене прийшов ваш земляк, юнак, за професією не музикант, але написав і приніс мені дві пісні. Вони не відрізняються особливою новизною, по своїй мелодії нагадують інші твори, та все ж у них відчувається прагнення віднайти свій характер, і автору певною мірою це вдалося. Я завжди намагаюсь підтримати молодих самодіяльних композиторів і думаю, що ці дві подаровані мені пісні незабаром прозвучать в концертах.

— Скажіть, будь ласка, над чим ви зараз працюєте, з якими творами пов'язані ваші творчі пошуки?

— Тільки-но я закінчила роботу над програмою, присвяченою космонавтам, композитора Пахмутової, і дві нові твори Щедрина — ораторію

рію! — Це дуже складні твори, своєрідні за формою. В них органічно поєднані фольклор з професіональним симфонічним мистецтвом. Якщо деякі симфонічні твори запам'ятовуються відразу і сприймати їх більш-менш легко, то ораторія «Ленін в серці народному» і «Поеторія» Щедрина змушують задуматися, відразу їх зрозуміти важко, хоча написані ці твори на основі старовинних російських мотивів. Хотілося б, щоб ораторія і «Поеторія» дійшли до сердець глядачів, як вони дійшли до мого серця. Я співала в Чехословаччині ораторію «Ленін в серці народному» в супроводі чеського оркестру і хору. Ті теплі слова, які я почула на адресу композитора, глибоко мене вразили. Як приємно, коли музиканти різних країн говорять стільки хороших слів про наше ре-

НА ВАШІ ЗАМОВЛЕННЯ

СИНЕВА

Музыка В. Гамалия

Слова Р. Рождественского

1.

Синева, синева, синева упала с неба.
Высоко над землей в синеву летят слова.
Я хочу о любви говорить светло и нежно,
Помоги, синева, научи, синева!

2.

И дожди, и снега, и озер густые сини,
Тихина и рассвет, уходящий за моря,
Широта и размах — это все страна Россия,
Где любовь, где любовь и жизнь моя!

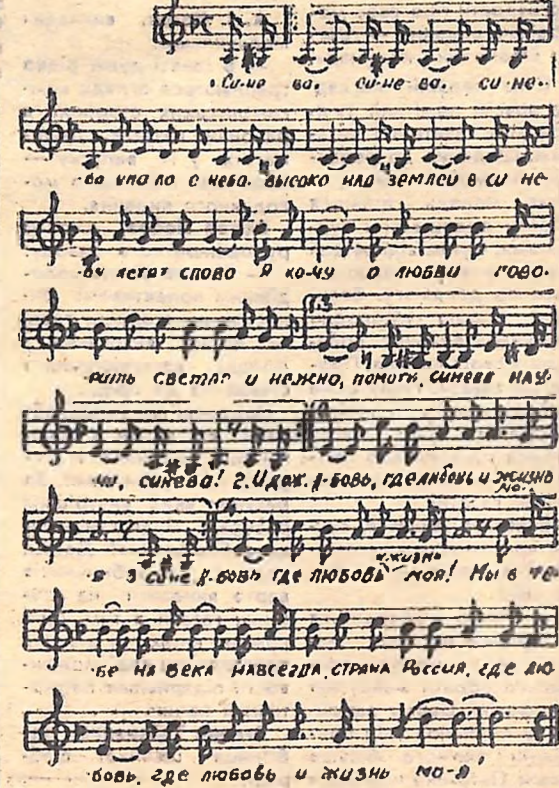
3.

Синева, синева, синева стучится в двери.
У иветов и людей синевой глаза полны.
Синева, синева, я твоим просторам верю,
Торжествуй, синева, от весны до весны.

4.

По земле без числа города в спокойной силе.
В синеве, в дочерях повторяюсь, как песня, я.
Мы в тебе на века, навсегда страна Россия,
Где любовь, где любовь и жизнь моя!

Спокойно

Подаровано природою

ДОМАШНЯ «МАЦЕСТА»

Геологи Грузії в околицях Тбілісі відкрили багаті запаси термальних вод, близьких за складом до знаменитих мацестинських. Температура підземних вод досить висока. Цей дар землі дасть змогу організувати в місті не тільки нові лікувальні центри, але й забезпечувати гарячою водою, централізованим опаленням квартали 120—150 тисяч жителів міста.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

25 Листопада закінчиться передплата на вашу газету

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“,

НА 1972 РІК

Г А З Е Т А

широко висвітлює діяльність комсомольських організацій орденоносної Кіровоградщини, інформує про життя республіки, всієї багатонаціональної Батьківщини, друкує різноманітні матеріали про життя молоді за рубежом.

Не забудьте передплатити.
ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на рік — 2 крб. 40 коп.
на 6 місяців — 1 крб. 20 коп.

Хто передплатить «Молодий комунар» після 25 листопада, одержуватиме його тільки з лютого наступного року.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград, вул. Луначарського, 30.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

БК 00472.

Індекс 61197.

Зам. № 7226.

Тираж 54 500.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 24 ЛИСТОПАДА.

ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00

— Телевізії. (К). 11.10 —

Телефільм. (К). 11.35 —

Шкільний екран. Історія

для учнів 7 класу. (К). 17.20

— «Нове життя автомобі-

лів». (Донецьк). 17.40 —

Телевізії. (К). 18.00 —

Мультифільм «Катерина». (К).

18.10 — Для школярів «На

приз иллубу «Золота шай-

ба». (М). 18.35 — Тележур-

нал «Суспільство». (К).

19.15 — Музичний фільм

«Знімається державний ан-

самбль танцю Вірменії». (К).

20.00 — Культура сло-

ва. (К). 20.30 — Концерт.

(Кіровоград на республі-

канське телебачення). 21.00

— Програма «Час». (М).

21.30 — Художній фільм

«Зачарований напів». (К).

22.50 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.45

— Художній фільм «Весіль-

ні дзвони». (М). 17.05 — Но-

вини. (М). 17.10 — Доку-

ментальний фільм «Свято

в будній день». (М). 18.00

— Новини. (М). 18.10 —

Музичний фільм «Левко

Минілайович Ревуцький». (К).

18.35 — «Курська маг-

нітна аномалія». (М). 19.00

— Художній фільм «Суворі

мілометри». (К).

ЧЕТВЕР, 25 ЛИСТОПАДА.

ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05

— Новини. (М). 10.15 —

Для школярів «Спортивна

азбука». (М). 10.45 — Ху-

дожний фільм «Початок».

(М). 12.15 — Лауреати дер-

жавних премій СРСР 1971

року в галузі архітектури.

Теленарис. (М). 12.45 —

Телевізії. (К). 12.55 — «Море

починається на березі».

(Одеса). 16.50 — Піонер-

ський театр-50. (Кірово-

град). 17.40 — Телевізії.

(К). 18.00 — Мультифільм

«Друзі слоникати Гошо».

(К). 18.10 — «Пісня-71».

(М). 18.30 — Ленінський

університет мільйонів. (М).

19.00 — Концерт. (До-

нецьк). 19.40 — Україн-

ське кольорове телебачен-

ня. Міжнародне життя. (К).

20.10 — Музичні новини.

(К). 21.00 — Програма

«Час». (М). 21.30 — Худо-

жній фільм «Дев'ять днів

одного року». 23.15 — Теле-

візії. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 26 ЛИСТОПА-

ДА. ПЕРША ПРОГРАМА.

11.00 — Телевізії. (К). 11.10

— Телефільм «Карельський

намінь». (К). 11.35 —

«Шкільний екран». Україн-

ська література для учнів

9 класу. (К). 16.55 — «Пра-

цю звеличені». (Запоріж-

жя). 17.10 — Людина і за-

кон. (Кіровоград). 17.40 —

Телевізії. (К). 17.55 — На-

родний телеуніверситет.

Фанулетет економічних

знав. (К). 18.25 — Худож-

ний фільм «Зелений во-

гний». (М). 19.35 — «Бра-

терство». Спільна передача

угорського і радянського

телебачення. (М). 20.35 —

Чемпіонат СРСР з хокея —

СКА (Ленінград) — ЦСКА.

III період. (Ленінград). 21.15

— Програма «Час». (М).

21.45 — Кольорове телеба-

чення. Спортивна програ-

ма. (М). 22.45 — Українське

кольорове телебачення.

«Наші гості — молодіжні

естрадні ансамблі». (К).

23.30 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.40

— Художній фільм «Суво-

рий ранок». (М). 19.30 —

Телефільм «Зміна». (К).

20.30 — «На добраніч, ді-

ти». (К). 21.00 — Художній

телефільм «Зелене чудо-

висько». I серія. (К).

СУБОТА, 27 ЛИСТОПА-

ДА. ПЕРША ПРОГРАМА.

9.05 — Гімнастика для всіх.

(М). 9.35 — Новини. (М).

9.40 — Концерт. (М). 10.30

— Кольорове телебачення.

Для дітей «Приходь, на-

но». (М). 11.00 — Програма

Хабаровської студії телеба-

чення. (М). 11.45 — Кольо-

рове телебачення. Концерт.

(М). 12.15 — Передача

«Здоров'я». (М). 12.45 —

Наша афіша. (К). 12.50 —

Мультифільм «Пін і Гейн».

(К). 13.00 — Художній те-

лефільм «Карусель». (М).

14.25 — «На мериданах

України». (К). 14.55 — «На

родні таланти». (Ужгород).

15.25 — «Література і су-

часність». (К). 16.25 —

«Світ твоєї захоленості».

(Львів). 17.00 — «Здрастуй,

російський цирк». Прем'є-

ра документального теле-

фільму. (М). 17.30 — Про-

блеми удосконалення уп-

равління народним госпо-

дарством на основі еконо-

міко-математичних методів

і обчислювальної техніки.

(М). 18.00 — «Пам'яті да-

ти». (Кіровоград). 18.40 —

Кольорове телебачення. «У

світі тварин». (М). 19.45 —

«Артолот». (М). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30

— Кольорове телебачення.

Художній фільм «Пан Во-

лдицький». I серія. (М).

22.40 — Музична Україна.

(К). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. Еко-